

18. Опис бізнесу

Зміни в організаційній структурі відповідно до попередніх звітних періодів

Органами управління ПРАТ «КЦРЗ» є:

Загальні збори акціонерів – вищий орган Товариства;

Наглядова рада – наглядовий орган Товариства;

Генеральний директор – виконавчий орган Товариства.

Згідно статуту затвердженого загальними зборами акціонерів 07.02.2018р. Виконавчий орган Товариства - Генеральний директор.

Дочірніх підприємств, філій, представництв та інших відокремлених підрозділів Товариство не має.

Інформація про чисельність працівників

Середньооблікова чисельність штатних працівників - 0;

середньооблікова чисельність працівників, які працюють за цивільно-правовими договорами та зовнішні сумісники - 23;

працівники, які працюють на умовах неповного робочого часу - відсутні.

Кадрова програма емітента, спрямована на забезпечення рівня кваліфікації її працівників операційним потребам емітента: В зв'язку з тим, що основним видом діяльності ПРАТ "КЦРЗ" є здавання в оренду промислових приміщень кваліфікація персоналу відповідає потребам підприємства, підвищення не потребує, кадрової політики спрямованої на забезпечення рівня кваліфікації операційним потребам підприємства немає.

Інформація про належність емітента до будь-яких об'єднань підприємств

ПРАТ "КЦРЗ" не входить до будь-яких об'єднань підприємств.

Інформація про спільну діяльність, яку емітент проводить з іншими організаціями, підприємствами, установами

Спільної діяльності з іншими організаціями, підприємствами, установами ПРАТ "КЦРЗ" не проводить.

Пропозиції щодо реорганізації з боку третіх осіб

Пропозиції щодо реорганізації з боку третіх осіб не надходило.

Опис обраної облікової політики

В своїй обліковій політиці Компанія керується принципами прозорості, актуальності, порівнянності і надійності, обачності, достовірності, повноти висвітлення, превалювання сутності над формою, послідовності, нарахування і відповідності доходів і витрат, періодичності, історичної (фактичної) собівартості та єдиного грошового вимірника. Компанія веде бухгалтерський облік у відповідності до вимог чинного законодавства

України, Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Положення облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів, якщо не вказано інше.

Фінансова звітність Компанії підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає, щоб керівництво Компанії застосовувало власні судження, оцінки та припущення, які впливають на застосування облікової політики та зазначену в звіті величину активів і зобов'язань, доходів і витрат.

Оцінки та пов'язані з ними допущення засновані на минулому досвіді та інших факторах, які при існуючих обставинах є обґрунтованими, результати яких формують основу професійних суджень про балансову вартість активів і зобов'язань, які не доступні з інших джерел. Незважаючи на те, що ці оцінки ґрунтуються на всій наявній у керівництва інформації про поточні обставини і події, фактичні результати можуть відрізнятись від цих оцінок. Області, де такі судження особливо важливі, області, які характеризуються підвищеною складністю, і області, де допущення і розрахунки мають велике значення для фінансової звітності за МСФЗ описані в Розділі 3.

Перерахунок іноземної валюти. Статті, показані у фінансовій звітності Компанії, оцінюються з використанням валюти основного економічного середовища, в якій Компанія працює (функціональної валюти). Суми у фінансовій звітності оцінені і представлені у національній валюті України, гривні, яка є

функціональною валютою і валютою представлення звітності для ПРАТ «КЦРЗ»

Операції в іноземній валюті обліковуються за обмінним курсом Національного банку України (НБУ), встановленим на дату операції. Курсові різниці, що виникають в результаті розрахунку за операціями в іноземній валюті, включаються до звіту про фінансові результати на підставі обмінного курсу, що діє на дату здійснення операції.

Монетарні активи і зобов'язання в іноземній валюті перераховуються в гривні за офіційним курсом обміну, який встановлює Національний банк України (НБУ) на відповідну звітну дату. Прибуток та збитки від курсових різниць, що виникають в результаті перерахунку активів і зобов'язань, показуються у складі курсових різниць у звіті про фінансові результати.

Станом на 31 грудня 2019 року курс обміну долара до гривні становив 23,6862 гривні за 1 долар США (на 31 грудня 2018 року курс обміну долара до гривні становив 27,6883 за 1 долар США).

В даний час українська гривня не є вільно конвертованою валютою за межами України.

Основні засоби. Основні засоби обліковуються за справедливою вартістю мінус подальша амортизація та знецінення. Справедлива вартість визначається за результатами оцінки, яку проводять незалежні оцінювачі. Регулярність переоцінки залежить від зміни справедливої вартості переоцінюваних активів. Подальші надходження основних засобів обліковуються за первісною вартістю. Первісна вартість включає витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням активів. Вартість активів, побудованих власними силами, включає вартість матеріалів, прямі витрати на оплату праці та відповідну частину виробничих накладних витрат. Збільшення балансової вартості основних засобів за підсумками переоцінки визнається у звіті про сукупний дохід та збільшує резерв переоцінки в капіталі. Після переоцінки об'єкта основних засобів накопичена амортизація на дату переоцінки вираховується з валової балансової вартості активу, після чого чиста вартість активу трансформується до його переоціненої вартості. Зменшення балансової вартості активу, яке компенсує попереднє збільшення балансової вартості того ж активу, визнається у звіті про сукупний дохід і зменшує раніше визнаний резерв переоцінки у складі капіталу. Всі інші випадки зменшення балансової вартості відображаються у звіті про фінансові результати. Резерв переоцінки, відображений у складі капіталу, відноситься безпосередньо на нерозподілений прибуток у тому випадку, коли сума переоцінки реалізована, тобто коли актив реалізується або списується або по мірі використання Компанією цього активу. В останньому випадку реалізована сума переоцінки являє собою різницю між амортизацією на основі переоціненої балансової вартості активу і амортизацією на основі його первісної вартості.

Після визнання основні засоби поділяються на компоненти, що являють собою об'єкти, вартість яких значна і які можуть амортизуватися окремо.

Вартість заміни тих компонентів основних засобів, які визнаються окремо, капіталізується, а балансова вартість заміненних компонентів списується. Інші подальші витрати капіталізуються тільки в тих випадках, коли вони призводять до збільшення майбутніх економічних вигод від основного засобу. Усі інші витрати визнаються у звіті про фінансові результати у складі витрат у тому періоді, в якому вони понесені.

Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигод. Прибуток та збитки від вибуття активів визначаються шляхом порівняння отриманих коштів та балансової вартості цих активів і визнаються у звіті про фінансові результати. При продажу переоцінених активів суми, включені в інші резерви, переносяться на нерозподілений прибуток.

Амортизація основних засобів розраховується прямолінійним методом, щоб зменшити їх вартість до ліквідаційної вартості протягом строку їх експлуатації.

Строки корисного використання основних засобів становлять:

Групи ОЗ за МСФЗ//Термін корисної служби.

Земельні ділянки - Не амортизуються

Будівлі - до 60 років;

Споруди - до 60 років;

Об'єкти благоустрою території - до 15 років;

Інженерні комунікації - до 15 років;

Передавальні пристрої та механізми – мостові, рудногрейферні, порталні крани - до 20 років;

Передавальні пристрої та механізми - до 10 років;

Машини та устаткування основного виробництва - до 35 років;

Машини та устаткування допоміжних цехів - до 35 років;

Устаткування і засоби зв'язку - до 10 років;

Офісна техніка - до 5 років;

Інформаційні системи і персональні комп'ютери - до 4 роки;

Транспортні засоби – з. - тепловози - до 25 років;

Транспортні засоби – з. – вагони/піввагони/думпкари/ та ін. вагони - до 20 років;

Транспортні засоби – авто - до 10 років;

Транспортні засоби – водний – до 10 років;

Автомобілі загального призначення - до 5 років;

Офісні меблі та пристосування - до 7 років;

Основні засоби соціальної сфери не амортизуються;

Інші основні засоби - до 10 років.

Витрати на періодичні ремонти капіталізуються і амортизуються протягом планового міжремонтного періоду.

Ліквідаційна вартість активу - це розрахункова сума, яку Компанія отримала б у даний час від вибуття активу, за вирахуванням витрат на реалізацію, якби актив вже був у тому віці і в тому стані, які очікуються в кінці терміну його експлуатації. Якщо Компанія має намір використовувати актив до кінця його фізичного існування, ліквідаційна вартість такого активу дорівнює нулю. Залишкова вартість і терміни експлуатації переглядаються та, за необхідності, коригуються на кожну звітну дату.

Балансова вартість активу негайно зменшується до вартості відшкодування, якщо балансова вартість вище вартості відшкодування.

Незавершене будівництво. Незавершене будівництво являє собою аванси за основні засоби та вартість основних засобів, будівництво яких ще не завершено. Амортизація на такі активи не нараховується до їх введення в експлуатацію.

Компанія капіталізує витрати за позиковими коштами, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікаційного активу, у складі вартості цього активу.

Знецінення нефінансових активів. Активи, термін експлуатації яких не обмежено, не амортизуються, але розглядаються щорічно на предмет знецінення. Активи, що амортизуються, аналізуються на предмет їх можливого знецінення в разі будь-яких подій або зміни обставин, які вказують на те, що відшкодування балансової вартості може стати неможливим. Збиток від знецінення визнається у сумі, на яку балансова вартість активу перевищує вартість його відшкодування, а також суму переоцінки, раніше визнану у складі капіталу. Вартість відшкодування активу - це його справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж або вартість використання, залежно від того, яка з них вища. Для оцінки можливого знецінення активи групуються на найнижчому рівні, на якому існують грошові потоки, що окремо розрізняються (на рівні одиниць, які генерують грошові кошти). Нефінансові активи, що піддалися знеціненню, на кожну звітну дату аналізуються на предмет можливого сторнування знецінення.

Класифікація фінансових активів. У балансі кредити і дебіторська заборгованість відносяться до категорії дебіторської заборгованості з основної діяльності та іншої дебіторської заборгованості і грошових коштів та їх еквівалентів.

Первісне визнання фінансових інструментів. При первісному визнанні Компанія повинна оцінювати фінансовий актив або фінансове зобов'язання за справедливою вартістю. Якщо актив або зобов'язання обліковується не за справедливою вартістю через прибуток або збиток, дана справедлива вартість може бути збільшена або зменшена на суму витрат, які пов'язані з укладанням угоди та які мають пряме відношення до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання. Якщо актив або зобов'язання обліковується за справедливою вартістю через прибуток або збиток, ці витрати відображаються у складі прибутку або збитку.

При первісному визнанні ціна угоди якнайкраще засвідчує справедливую вартість. Прибуток або збиток при первісному визнанні відображається лише в тому випадку, якщо існує різниця між ціною угоди та справедливою вартістю, яка може бути підтверджена ціною котирування на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання або базується на техніці оцінки, яка використовує лише дані з відкритих для спостережень ринків.

Класифікація та подальша оцінка фінансових активів. Компанія класифікує свої фінансові активи за наступними категоріями:

- які в подальшому оцінюються за справедливою вартістю (або через інший сукупний дохід, або через прибуток або збиток), і

- які оцінюються за амортизованою вартістю.

Класифікація залежить від бізнес-моделі Компанії для управління фінансовими активами та договірних умов грошових потоків.

Бізнес-модель відображає яким чином Компанія управляє активами з метою одержання грошових потоків - чи є ціллю Компанії (і) виключно одержання договірних грошових потоків від активів ("утримання для одержання договірних грошових потоків"), або (ii) одержання як договірних грошових потоків, так і грошових потоків, що виникають внаслідок продажу активів ("утримання з метою одержання договірних

грошових потоків і грошових потоків від продажу"), або, якщо жодна з (і) або (ii) не застосовується, фінансові активи класифікуються як частина «іншої» бізнес-моделі і оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Бізнес-модель визначається для групи активів (на рівні портфеля) на основі всіх доречних доказів про діяльність, яку Компанія здійснює для досягнення мети портфеля, наявного на дату оцінки. До доречних доказів, що розглядаються Компанією при визначенні бізнес-моделі, належать призначення та склад портфеля, минулий досвід щодо того, як були одержані потоки грошових коштів для відповідних активів, як оцінюються та управляються ризики, і як оцінюється діяльність активів.

Якщо бізнес-моделлю Компанії є утримання для одержання договірних грошових потоків або утримання з метою одержання договірних грошових потоків і грошових потоків від продажу, Компанія оцінює, чи є договірні грошові потоки суто виплатами основної суми та процентів. При проведенні такої оцінки Компанія розглядає, чи відповідає договірний грошовий потік базовій кредитній угоді, тобто відсотки включають лише компенсацію за кредитний ризик, часову вартість грошей, інші основні кредитні ризики та прибутковість.

Якщо договірні умови вводять ризик або мінливість грошових потоків, що не узгоджуються з базовою кредитною угодою, фінансовий актив класифікується та оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Оцінка на предмет того, чи є договірні грошові потоки суто виплатами основної суми та процентів проводиться при первісному визнанні активу і не підлягає повторній оцінці.

В залежності від категорії оцінки Компанія класифікує свої фінансові активи на:

1) Амортизована вартість: фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частину основної суми. Процентні доходи від цих фінансових активів включаються до фінансових доходів з використанням методу ефективної процентної ставки. Будь-який прибуток або збиток, що виникає при припиненні визнання, визнається безпосередньо у прибутку або збитку та відображається в інших операційних доходах / (витратах). Збитки від знецінення відображаються в інших операційних доходах / (витратах) або як окремі статті у звіті про фінансові результати, якщо вони є суттєвими.

2) За справедливою вартістю через інший сукупний дохід: фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається як шляхом одержання договірних грошових потоків, так і шляхом продажу фінансових активів, і договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частину основної суми. Зміни в вартості відображаються через інший сукупний дохід, за винятком визнання прибутків або збитків від знецінення, процентних доходів та прибутків та збитків від курсової різниці, які визнаються у прибутку або збитку. Процентні доходи від цих фінансових активів включаються до прибутку або збитку з використанням методу ефективної процентної ставки. Витрати від знецінення відображаються в інших операційних доходах / (витратах) або як окремі статті у звіті про фінансові результати, якщо вони є суттєвими.

3) За справедливою вартістю через прибуток або збиток: якщо він не оцінюється за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Прибуток або збиток від фінансових активів, які в подальшому оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, визнаються у прибутку або збитку та відображаються у інших операційних доходах / (витратах) у періоді, в якому вони виникають.

Товариство в подальшому оцінює інвестиції в інструменти капіталу за справедливою вартістю. Керівництво прийняло рішення про представлення прибутків та збитків від зміни справедливої вартості таких інвестицій у складі іншого сукупного доходу, тому не відбувається подальшої рекласифікації прибутків та збитків від зміни справедливої вартості до прибутку або збитку після припинення визнання інвестиції. Дивіденди від таких інвестицій продовжують визнаватися у прибутку або збитку як інші операційні доходи, коли виникає право Товариства на отримання платежів. Зміни у справедливій вартості фінансових активів за справедливою вартістю через прибуток або збиток визнаються в інших операційних доходах/(витратах) у звіті про прибутки та збитки. Збитки від знецінення (та сторнування збитків від знецінення) по інвестиціях у капітал, які оцінені за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не відображаються окремо від інших змін справедливої вартості.

Фінансові активи включаються до складу оборотних активів, за винятком строків погашення більше 12 місяців після дати балансу. Вони класифікуються як необоротні активи.

Знецінення фінансових активів - очікуваний кредитний збиток. Після первісного визнання фінансового активу Товариство розраховує та визнає очікуваний кредитний збиток для фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю та за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, що призводить до негайних звітних збитків у звіті про фінансові результати.

Оцінка очікуваних кредитних збитків відображає: (i) об'єктивну та зважену на ймовірність суму, визначену

шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів, (ii) часову вартість грошей та (iii) усю необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною на звітну дату без надмірних витрат або зусиль, включаючи інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов. Фінансові інструменти, які оцінюються за амортизованою вартістю, та контрактні активи відображаються в балансі за вирахуванням резерву на очікувані кредитні збитки. Як правило, методологія знецінення включає три етапи, які застосовуються залежно від того, чи відбулося значне зростання кредитного ризику фінансового інструменту з моменту первісного визнання.

Якщо станом на звітну дату кредитний ризик за фінансовим інструментом суттєво не зріс з моменту первісного визнання, то, Компанія оцінює резерв під збитки за таким фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює 12-місячним очікуваним кредитним збиткам (Етап 1) враховуючи, що максимальний період дії кредитного ризику не може перевищувати строк погашення інструмента. Станом на кожну звітну дату Компанія оцінює резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання (Етап 2). Якщо Компанія визначить, що фінансовий актив є кредитно-знеціненим, цей актив переходить на Етап 3, а його резерв під збитки визначається як очікуваний кредитний збиток за весь строк.

Стосовно дебіторської заборгованості Компанія застосовує спрощений підхід, дозволений МСФЗ 9, який вимагає, щоб очікувані кредитні збитки за весь строк визнавалися на момент первісного визнання дебіторської заборгованості (Етап 2). Для виданих кредитів та грошових коштів та їх еквівалентів Компанія застосовує загальну модель знецінення на основі змін кредитної якості з моменту первісного визнання. Для позик на вимогу, очікувані кредитні збитки дорівнюють ефекту дисконтування суми заборгованості за кредитом.

Компанія використовує різні підходи для аналізу очікуваних кредитних збитків, що пов'язані з фінансовими активами від пов'язаних сторін, значних клієнтів та інших клієнтів.

Для всіх суттєвих боржників та пов'язаних сторін розрахунок очікуваних кредитних збитків здійснюється на індивідуальній основі з урахуванням умов договору, очікуваного періоду погашення, внутрішньо оцінених кредитних ризиків для значних боржників на основі їх фінансових результатів та з урахуванням зовнішнього кредитного рейтингу, якщо такий є. Ставка очікуваних кредитних збитків розраховується як різниця між середньою дохідністю облігацій компанії з аналогічним кредитним ризиком (з поправкою на термін погашення) та, безризиковою ставкою та премією за ліквідність.

Для індивідуально незначних боржників Компанія розраховує очікувані кредитні збитки, використовуючи матрицю резервування, групуючи клієнтів за країною розташування. Ця матриця базується на історичних показниках дефолту боржників протягом очікуваного терміну погашення фінансової дебіторської заборгованості та коригується на прогнозні оцінки. Товариство не визнає очікувані кредитні збитки за грошовими коштами та їх еквівалентами, якщо було визнано, що ефект від визнання таких збитків не є суттєвим на звітну дату.

Рекласифікація фінансових активів. Компанія здійснює рекласифікацію тоді й лише тоді, коли воно змінює свою бізнес-модель управління фінансовими активами. Рекласифікація відображається перспективно і відбувається з початку першого звітного періоду, який слідує після зміни бізнес-моделі.

Товариство не змінювало свою бізнес-модель протягом поточного та порівняльного періоду і не проводило рекласифікації.

Модифікація фінансових активів. Компанія іноді переглядає або іншим чином змінює договірні умови фінансових активів. Компанія оцінює, чи є зміна договірних грошових потоків суттєвою, враховуючи, крім іншого, наступні фактори: зміна умов договору, які суттєво впливають на фінансові ризики, значні зміни процентної ставки, зміна валюти, нове забезпечення або підвищення кредитного ризику, що суттєво впливає на кредитний ризик, пов'язаний з активом, або істотне продовження кредиту, коли позичальник не зазнає фінансових труднощів.

Якщо змінені умови істотно відрізняються, права на грошові потоки від існуючого активу припиняються, і Компанія припиняє визнання первинного фінансового активу та визнає новий актив за справедливою вартістю.

Датою модифікації вважається дата первісного визнання для подальших цілей розрахунку знецінення, включаючи визначення того, чи відбулося значне збільшення кредитного ризику. Компанія також оцінює чи є договірні грошові потоки по новому фінансовому активу суто виплатами основної суми та процентів. Будь-яка різниця між балансовою вартістю початкового активу, визнання якого припиняється, та справедливою вартістю нового істотно зміненого активу визнається у складі прибутку або збитку.

У ситуації, коли перегляд було обумовлене фінансовими труднощами контрагента та неможливістю здійснити узгоджені платежі, Компанія порівнює оригінальні та переглянуті очікувані грошові потоки для

оцінки того, чи істотно відрізняються ризики та вигоди від активу в результаті договірної модифікації. Якщо ризики та вигоди не змінюються, модифікований актив істотно не відрізняється від початкового активу, а зміна не призводить до припинення визнання. Компанія перераховує загальну балансову вартість шляхом дисконтування змінених потоків грошових коштів за контрактом за первісною ефективною процентною ставкою і визнає прибуток або збиток у складі прибутку або збитку.

Припинення визнання фінансових активів. Компанія припиняє визнання фінансового активу коли: (i) спливає строк дії договірних прав на грошові потоки від такого фінансового активу або (ii) Компанія в основному передає всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом або (iii) Компанія в основному не передає й не зберігає за собою всіх ризиків та вигод від володіння фінансовим активом, але не залишає за собою контроль над ними. Контроль залишається якщо одержувач не має практичну здатність продати актив.

Списання фінансового активу також є подією, що призводить до припинення визнання. Фінансові активи списані повністю або частково, коли Компанія не має обґрунтованих очікувань щодо повернення цих активів.

Класифікація та подальша оцінка фінансових зобов'язань. Всі фінансові зобов'язання в подальшому оцінюються за амортизованою вартістю, за винятком (i) похідних інструментів, фінансових зобов'язань, що утримуються для торгівлі, умовної компенсації, визнаної набувачем при об'єднанні бізнесу та інших фінансових зобов'язань, визначених як таких при первісному визнанні, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток та (ii) договорів фінансової гарантії та зобов'язань із надання позики за ставкою відсотка, нижчою від ринкової.

Припинення визнання фінансових зобов'язань. Компанія припиняє визнання фінансових зобов'язань тоді й лише тоді, коли воно погашається: тобто тоді, коли зобов'язання, передбачене договором, виконано або анульовано, або коли сплив термін його виконання.

Податок на прибуток. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок і відстрочений податок. Поточний податок на прибуток у фінансовій звітності розраховується відповідно до українського законодавства, яке діє на звітну дату.

Витрати з податку на прибуток визнаються у звіті про фінансові результати, крім випадків, коли вони визнаються у звіті про сукупний дохід або безпосередньо у складі капіталу, оскільки вони відносяться до операцій, що враховані у поточному або інших періодах у звіті про сукупний дохід або безпосередньо у складі капіталу.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, потрібно буде сплатити або відшкодувати у податкових органах щодо оподатковуваного прибутку чи збитків поточного та попередніх періодів. Інші податки, крім податку на прибуток, показані як компонент операційних витрат.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань відносно перенесених з минулих періодів податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності. Відповідно до вилучення при початковому визнанні, відстрочені податки не визнаються у відношенні тимчасових різниць при початковому визнанні активу або зобов'язання в разі операції, що не є об'єднанням компаній, коли така операція при її початковому обліку не впливає ні на фінансову, ні на податковий прибуток. Відстрочений податок оцінюється за податковими ставками, які діють або плануються до введення в дію на звітну дату і які, як очікується, будуть застосовуватися в періодах, коли буде сторнована тимчасова різниця або використаний перенесений податковий збиток.

Відстрочені податкові активи, що віднімаються для оподаткування, і перенесені з попередніх періодів податкові збитки визнаються лише в тій мірі, в якій існує імовірність отримання оподатковуваного прибутку, відносно якого можна буде реалізувати тимчасові різниці.

Витрати майбутніх періодів. Витрати майбутніх періодів обліковуються за первісною вартістю мінус подальша амортизація. Витрати майбутніх періодів відображаються в звіті про фінансові результати за допомогою амортизації, протягом періоду використання відповідних елементів у виробничому процесі.

Запаси. Товарно-матеріальні запаси показані за первісною вартістю або чистою вартістю реалізації, залежно від того, яка з них нижча.

Вартість запасів визначається за середньозваженим методом.

Вартість готової продукції та незавершеного виробництва включає вартість сировини, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати і відповідні виробничі накладні витрати, розподілені на підставі нормальної

виробничої потужності, але не включає витрат за позиковими коштами.

Чиста вартість реалізації являє собою розрахункову ціну реалізації в ході нормального ведення бізнесу за вирахуванням розрахункових витрат на завершення роботи над активом та відповідних витрат на збут.

Дебіторська заборгованість з основної діяльності та інша дебіторська заборгованість. Дебіторська заборгованість з основної діяльності та інша дебіторська заборгованість спочатку обліковуються за справедливою вартістю, а надалі оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної відсоткової ставки за вирахуванням резерву на знецінення.

Передплати. Передплати обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням резерву на знецінення. Якщо є свідчення того, що активи, товари або послуги, до яких відноситься передплата, не будуть отримані, балансова вартість передплати зменшується, а відповідний збиток від знецінення визнається у звіті про фінансові результати.

Грошові кошти та їх еквіваленти. Грошові кошти та їх еквіваленти включають гроші в касі, грошові кошти на банківських рахунках до вимоги та інші короткострокові високоліквідні інвестиції з початковим строком розміщення до трьох місяців. Суми, використання яких обмежене, виключені зі складу грошових коштів та їх еквівалентів.

Акціонерний капітал. Звичайні акції класифіковані як капітал. Витрати, безпосередньо пов'язані з емісією нових акцій, враховуються в капіталі як зменшення суми надходжень за вирахуванням податків.

Перевищення справедливої вартості отриманої винагороди над номінальною вартістю випущених акцій обліковується як емісійний дохід.

Дивіденди. Дивіденди визнаються як зобов'язання і враховуються з капіталу на звітну дату, тільки якщо вони оголошені до або на звітну дату.

Інформація про дивіденди розкривається у примітках до фінансової звітності, якщо вони запропоновані до звітної дати чи запропоновані або оголошені після звітної дати, але до затвердження фінансової звітності до випуску. Якщо зобов'язання з виплати дивідендів погашається більш, ніж через один рік після звітної дати, воно включається до складу довгострокових зобов'язань та оцінюється за наведеною вартістю майбутніх грошових потоків, які будуть потрібні для погашення зобов'язання з використанням відсоткової ставки (до оподаткування), що відбиває поточні ринкові оцінки вартості грошей у часі та ризики, притаманні зобов'язанню. Ефект первинного дисконтування дивідендів і подальша зміна дисконту враховуються безпосередньо в капіталі.

Позикові кошти. Позикові кошти спочатку обліковуються за справедливою вартістю за вирахуванням витрат, понесених на проведення операції, а надалі обліковуються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної відсоткової ставки. Будь-яка різниця між сумою надходжень (за вирахуванням витрат на проведення операції) та вартістю погашення визнається у звіті про фінансові результати протягом строку, на який були залучені позикові кошти, з використанням методу ефективної відсоткової ставки.

Позикові кошти відображаються в складі поточних зобов'язань, крім випадків, коли у Компанії є безумовне право відкласти розрахунок за зобов'язанням, щонайменше, на 12 місяців після звітної дати.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість визнається і спочатку оцінюється у відповідності з політикою обліку фінансових інструментів. Надалі інструменти з фіксованим терміном погашення переоцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної відсоткової ставки. Амортизована вартість розраховується з урахуванням витрат на проведення операції, а також усіх премій і дисконтів при розрахунку. Фінансові зобов'язання без фіксованого терміну погашення в подальшому обліковуються за справедливою вартістю.

Аванси. Аванси визнаються за первісно отриманими сумами.

Умовні активи і зобов'язання. Умовний актив не визнається у фінансовій звітності. Інформація про нього розкривається в тих випадках, коли існує ймовірність отримання економічних вигод від його використання. Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності, крім випадків, коли існує ймовірність відтоку ресурсів, для того щоб розрахуватися за зобов'язаннями, і їх суму можна розрахувати з достатньою мірою точності.

Інформація про умовні зобов'язання розкривається у фінансовій звітності, крім випадків, коли ймовірність відтоку ресурсів, які передбачають економічні вигоди, є незначною.

Визнання доходів. Доходи оцінюються за справедливою вартістю отриманої винагороди або коштів, які повинні бути отримані за продані товари та надані послуги в ході звичайної діяльності Компанії.

Виручка від реалізації відображається без ПДВ і знижок.

Компанія визнає виручку, коли (або в міру того, як) Компанія виконує контрактне зобов'язання шляхом передачі об'єкту товару або послуги (тобто актив) покупцеві. Актив передається, коли (або в міру того, як) покупець отримує контроль над таким активом. Контроль включає в себе здатність перешкоджати визначенню способу використання і отримання вигод від активу іншими організаціями. Вигодами від активу є потенційні грошові потоки (надходження або скорочення вибуття грошових коштів), які можуть бути отримані безпосередньо або побічно.

Виручка від продажу товарів (робіт, послуг) визнається Компанією, застосовуючи наступні п'ять кроків:

- 1) Ідентифікація договору
- 2) Ідентифікація контрактного зобов'язання
- 3) Визначення ціни угоди
- 4) Розподіл ціни угоди
- 5) Визнання виручки

Компанія має визначити в момент укладення договору, чи виконує вона контрактне зобов'язання протягом періоду або в певний момент часу. Для кожного контрактного зобов'язання, яке виконується протягом періоду, Компанія визнає виручку протягом періоду, оцінюючи ступінь повноти виконання контрактного зобов'язання. Компанія повинна вибрати метод оцінки ступеня виконання, який відповідає чітко сформульованій меті, яка б показала ефективність діяльності Компанії, тобто задоволення контрактного зобов'язання Товариства щодо передачі контролю товарів або послуг клієнту.

Якщо неможливо визначити ступінь виконання кожного контрактного зобов'язання, Компанія визнає виручку тільки в обсязі понесених витрат. Якщо контрактне зобов'язання не виконується протягом періоду, Товариство виконує контрактне зобов'язання в певний момент часу. Товариство має визначити момент часу, протягом якого клієнт отримує контроль над об'єктом активом.

Відсотки визнаються в тому звітному періоді, до якого вони належать, методом ефективної ставки відсотка виходячи з бази їх нарахування та строку використання відповідних активів.

Дивіденди визнаються в періоді виникнення права на їх отримання.

Продаж товарів. Виручка від продажу товарів визнається, коли істотні ризики і вигоди від володіння товаром переходять до покупця.

Надання послуг. Виручка від надання послуг визнається в тому звітному періоді, коли були надані послуги. Виручка визнається виходячи з обсягу послуг, фактично наданих до кінця звітного періоду, пропорційно до загального обсягу послуг, що надаються. Виручка визначається на підставі фактичної відстані щодо загального очікуваної відстані при доставці.

Якщо договори включають кілька обов'язків до виконання, ціна угоди розподіляється на кожен окремий обов'язок до виконання виходячи зі співвідношення цін при їх окремому продажу. Якщо такі ціни не є такими, що спостерігаються, вони розраховуються, виходячи з очікуваних витрат плюс маржа.

Податок на додану вартість. ПДВ розраховується за двома ставками: 20% стягується при поставках товарів чи послуг на території України, включаючи поставки без оплати, та імпорту товарів в Україну (якщо такі поставки прямо не звільнені від ПДВ); 0% застосовується при експорті товарів та відповідних послуг.

Вихідний ПДВ при продажу товарів і послуг враховується в момент отримання товарів чи послуг клієнтом або в момент надходження платежу від клієнта, в залежності від того, що відбулося раніше.

Вхідний ПДВ враховується таким чином: право на кредит по вхідному ПДВ при закупівлях виникає в момент отримання накладної з ПДВ, яка видається в момент надходження оплати постачальнику або в момент отримання товарів чи послуг, в залежності від того що відбувається раніше, або право на кредит по вхідному ПДВ виникає в момент сплати податку.

ПДВ з продажу та закупівель визнається в балансі згорнуто і показується як актив або зобов'язання в сумі, відображеній у деклараціях з ПДВ.

У тих випадках, коли під знецінення дебіторської заборгованості був створений резерв, збиток від знецінення враховується по валовій сумі заборгованості, включаючи ПДВ.

Визнання витрат. Витрати враховуються за методом нарахування.

На рахунках «Собівартості реалізованої продукції, робіт, послуг» ведеться облік виробничої собівартості

реалізованої продукції, робіт, послуг.

Адміністративні витрати, витрати на збут, інші операційні витрати та інші витрати не включаються до складу виробничої собівартості готової та реалізованої продукції, а тому інформація про такі витрати узагальнюється на рахунках обліку витрат звітного періоду - "Адміністративні витрати", "Витрати на збут", "Інші операційні витрати", «Інші витрати».

Фінансові витрати. Фінансові витрати включають відсоткові витрати за позиковими коштами, збиток від виникнення фінансових інструментів, зміна дисконту за фінансовими інструментами та збитки від курсової різниці.

Всі відсоткові та інші витрати за позиковими коштами відносяться на витрати з використанням методу ефективної відсоткової ставки.

Інформація про основні види продукції або послуг, що їх виробляє чи надає емітент

Після передачі основних засобів ПРАТ «КЦРЗ» в оренду виробнича діяльність підприємством не здійснюється.

Інформація про основні придбання або відчуження активів за останні п'ять років

Протягом останніх п'яти років було відчужено основних засобів на суму 71 521 тис.грн.
Придбано основних засобів за вказаний період на суму 11 113 тис.грн.

Інформація про основні засоби емітента

Основні засоби ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «КРИВОРІЗЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ РУДОРЕМОНТНИЙ ЗАВОД» знаходяться в оренді. З цієї причини основною задачею Товариства є контроль за використанням основних засобів та станом законсервованого обладнання. Значних правочинів щодо основних засобів не було. Плани капітального будівництва, розширення або удосконалення основних засобів в Товаристві відсутні.

Інформація щодо проблем, які впливають на діяльність емітента

Діяльність ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «КРИВОРІЗЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ РУДОРЕМОНТНИЙ ЗАВОД» залежить від діяльності орендатора основних засобів ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «КРИВОРІЗЬКИЙ ЗАВОД ГІРНИЧОГО ОБЛАДНАННЯ». Всі фактори, які впливають на виробництво в гірничо – добувній та машинобудівній галузі є важливими для результатів діяльності Товариства. Найвпливовіші фактори – це політичні та фінансово – економічні проблеми, які мають вплив в цілому на розвиток промисловості в країні. Значний вплив на діяльність підприємства має загострення політичної та соціальної ситуації в країні в зв'язку з проведенням антитерористичної операції на сході України.

Опис обраної політики щодо фінансування діяльності емітента

Основною діяльністю підприємства є передача майна в оренду, тому основним джерелом фінансових ресурсів є об'єкти основних засобів. Для підтримки працездатності орендованого майна здійснюється фінансування комплексу програм з ремонту й модернізації майна. Для збільшення робочого капіталу для поточних потреб, здійснюється торговельна діяльність.

Інформація про вартість укладених, але ще не виконаних договорів (контрактів)

Основні договори укладені ПРАТ «КЦРЗ» - це договори оренди нерухомості, обладнання та транспортних засобів. Розрахунки за оренду здійснюються щомісяця. Невиконаних зобов'язань за договорами немає.

Стратегія подальшої діяльності емітента щонайменше на рік

Стратегія подальшої діяльності підприємства спрямована на отримання прибутку. Основна діяльність підприємства буде здійснюватися по операціям, які пов'язані з передачею власних необоротних активів в операційну оренду, в сфері оптової торгівлі та реалізації неліквідних об'єктів.

Опис політики емітента щодо досліджень та розробок

В зв'язку з відсутністю виробничої діяльності підприємство не проводить досліджень та розробок.

Інша інформація

Крім банківських рахунків вказаних у відповідній формі звіту ПРАТ «КЦРЗ» також має такі рахунки: В АКЦІОНЕРНОМУ ТОВАРИСТВІ «ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК» код ЄДРПОУ 14282829, (МФО 334851):

-поточний рахунок в рублях UA833348510000026009962483211;
-поточний рахунок в гривнях UA463348510000000000260445461.